

Regeringskansliet
Försvarsdepartementet
103 33 Stockholm**Yttrande över betänkandet SOU 2014:73 Försvarsmakten i samhället –
en långsiktig hållbar militär personalförsörjning och en modern
folkförankring av försvaret**

(Fö2014/1911/MFI)

Betänkandet innehåller förslag på sådana åtgärder som enligt utredaren bör vidtas för att öka Försvarsmaktens folkförankring och förbättra myndighetens militära personalförsörjningssystem. De flesta av förslagen är till sin natur sådana att det – med hänsyn till mitt uppdrag – saknas skäl för mig att kommentera dessa. Där-
emot finner jag anledning att uppehålla mig något vid de lagförslag som utred-
ningen har lagt fram.

Utredningen har föreslagit att det införs en ny lag om Försvarsmaktens ekono-
miska stöd till vissa rehabiliteringskostnader. Enligt 1 § andra stycket i den nya
lagen ska det ekonomiska stödet avse kostnader för rehabilitering som *uppkom-*
mer hos en civil arbetsgivare. I 5 § anges som en förutsättning för Försvarsmakt-
ens ersättningskyldighet att ”den enskilde kan rehabiliteras först efter det att den
tidvis tjänstgörande har återgått till tjänstgöring hos den civila arbetsgivaren”.

Den senare skrivningen är enligt min mening något otydlig och kan ge intrycket
att Försvarsmakten enbart är ersättningskyldig för kostnader för rehabilitering
som *påbörjas* efter det att den tidvis tjänstgörande återgått till tjänstgöring hos
den civila arbetsgivaren. Det innebär att det inte skulle finnas någon ersättnings-
skyldighet för sådan rehabilitering som är pågående och fortsätter när den tidvis
anställda återgått i tjänst hos sin civila arbetsgivare. Med hänsyn till hur lagens
första paragraf har utformats och de överväganden som utredaren har redovisat
kan detta inte vara avsikten. Av den anledningen bör bestämmelsen enligt min
mening förtydligas.

Även i övrigt framstår 5 § som något svårtillgänglig och det finns skäl att
ytterligare se över paragrafens utformning. Enligt min uppfattning är det möjligt
att uppnå en ökad tydlighet om paragrafen delas upp i två paragrafer enligt
följande:

- 5 § Försvarsmakten ska lämna ekonomiskt stöd till civila arbetsgivare i den om-
fattning som anges i 6–7 §§ om
1. en tidvis tjänstgörande har skadats fysiskt eller psykiskt när han eller hon har
tjänstgjort hos Försvarsmakten, och
 2. rehabilitering sker efter det att han eller hon har återgått till tjänstgöring hos
den civila arbetsgivaren.

6 § Försvarsmakten ska, efter ansökan från den civila arbetsgivaren, lämna skäligt ekonomiskt stöd för de rehabiliteringskostnader som uppkommer för den civila arbetsgivaren för att

1. utreda behovet av åtgärder för att den skadade ska återfå full arbetsförmåga eller för att stärka den skadades möjligheter att i framtiden försörja sig genom förvärsarbete,
2. bidra till att den skadade får lämplig arbetsträning, i första hand inom ramen för den civila arbetsgivarens verksamhet, samt
3. medverka till att den skadade får tillgång till lämplig yrkesutbildning eller fortbildning som är ägnad att stärka hans eller hennes förvärvsförmåga.

Vidare tillstyrker jag utredningens förslag om att begreppet ”hemvärnsman” bör ändras till ”hemvärnssoldat”. Förslaget, om det genomförs, kommer att medföra förändringar bl.a. i hemvärnsförordningen (1997:146) och i andra författningar där begreppet ”hemvärnsman” förekommer. För att uppnå en enhetlig begrepps- bildning bör liknande förändringar även ske i lagen (1994:1811) om disciplin- ansvar inom totalförsvaret, m.m. (se 1 § 3) och i vapenförordningen (1996:70) (se 2 kap. 3 §).

I övrigt föranleder inte betänkandet några fler kommentarer från min sida.

Elisabet Fura

Karl Lorentzon
föredragande